

og jeg tror ikke, at nogen af de ærede Herrer, der have talt om de høje Lønninger, vil være villig til at anerkende, at Lønnen skulde være ens for alle Mennesker, tværtimod, de ere maaske mere tilbøjelige til at fastholde en Skala end vi andre, der kalde os Socialdemokrater. Nu kan man jo forstaa, at naar man har en saadan Mængde Ordre, Instrukser og Reglementer, koster det meget betydelige Summer, som det ogsaa er nævnt, og det faar i Virkeligheden ikke den praktiske Betydning, det skulde have, fordi meget ikke kan læres, men maa springes over, fordi der ikke er Tid til det. Jeg gad vide, hvor mange Portører og Stationskarle, der er inde i Ordreserie S. med Fortsættelse T. Det er muligt, at disse Ordre og Instrukser, naar de skulle læres, og skulle oplantes i vedkommende Menneskes Hjerne, undertiden ville bidrage til at vildlede i Stedet for at vejlede.

Jeg kunde have Lyst til at nævne et Par smaa Eksempler paa, hvorledes det gaar til i det, jeg kalder Enevælden paa Statsbanevæsenets Omraade, et Enevælde, der har noget Karakteren af det, der herskede under Frederik VI, da den højsalige Monark selv mente at skulle være forpligtet til at undersøge enhver Gade, om der manglede et Rendestensbræt. Der er en berømt Historie om en Trillebør, om hvor mange Instanser, den skal gaa igennem, inden den kan repareres. Først gaar der Melding til Magasinet, hvor der skrives en Rekvisition paa Reparationen, saa afleveres den til Magasinet; derpaa sendes Trillebøren til Haandværkeren; han gaar, naar han har repareret den, til Magasinet, afleverer den og har Regningen med; denne gaar til Revisionen, fra Revisionen til Bogholderiet, fra Bogholderiet til Kassereren, der endelig udbetaler Regningen. Det er 8 Instanser, inden denne Ubetydelighed af en Reparation af en Trillebør er bragt ud af Verden. Hvis man vilde tage et ligestillet Eksempel fra en privat-Fabrik, vilde man ganske utvivlsomt ikke have at gøre med mere end 2 Mennesker. Arbejderen kommer til Værkføreren og siger, at der er gaaet et Stykke Værktøj itu, som maa repareres, Værkføreren giver Ordre til at reparere det af Hensyn til, at Driften kræver det, og dermed er alt færdigt, og senere udbetales saa Summen for Reparationen paa vedkommende Kassererkontor. Ved Statsbanerne er der 8 Instanser, inden en saadan Ubetydelighed er bragt ud af Verden. Det er saa meget mere mærkeligt, som man siger, at Bogholderiet og

Regnskabsvæsenet ved Statsbanerne skal være noget af det bedste, man kender ved hvilket som helst Jernbanesystem i Verden. Det blev i meget stærke Ord udtalt af afdøde Minister Ingerslev, som glædede sig over, at han ved denne Etat havde et saa fortræffeligt Bogholderi og Regnskabsvæsen og blot ønskede, han havde noget lignende ved de andre Etater.

Jeg skal anføre endnu et Eksempel. En Portør bliver slaaet ihjel under sit Arbejde paa Banen, og hans Enke ønsker i den Anledning at foretage en Rejse paa Landet. Hun ønsker at faa fri Rejse. Det skal passere 5 Instanser. Først Overassistenten, hos hvem der skal skaffes Anbefaling, saa Stationsforstanderen, derefter Trafikinspektøren, dernæst Trafikchefen, og endelig gaar Sagen til Generaldirektøren, og først derefter kan Enken eventuelt foretage Rejsen. Alt dette forekommer mig at godtgøre Systemets Dyrhed. Det kunde ganske vist suppleres med meget andet, men noget er allerede fremhævet af forskellige ærede Medlemmer, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Kun vil jeg sige, at der er en umaadelig Mængde Uddrag af Rapporter og alt muligt andet, der kræver en Masse Arbejde, som belaster Budgettet med store Udgifter. Jeg vilde ligesom de ærede sidste Talere ønske, at man rent administrativt, i alt Fald foreløbig, kunde skride til Beparelser paa dette Omraade.

Naar Driften altsaa er for dyr, kan man ikke derfor sige, at Lønningerne ere for høje. Det vilde være for Smed at rette Bager, om man vilde knibe paa Lønningerne til de Arbejdere, der her ere satte paa Poster, der baade ere besværlige og kræve den allerstørste Agtpaaagivenhed. — Efter hvad vi have hørt af den ærede sidste Taler, maa der jo til disse Poster kræves nogle af de ypperste blandt vore Mænd. — De skulle ikke blot være i Besiddelse af et mandigt Mod, men ogsaa af Intelligens, fordi det, der forlanges af dem, virkelig er saa ganske overordentlig meget. Jeg maa derfor beklage, at man paa visse Punkter har gjort Forholdene slettere for nogle af Arbejderne, i Stedet for, at de burde blive bedre. I hvert Tilfælde burde ingen Statsarbejder kunne sige, at man under et Venstrestyre havde givet ham Udsigter, der vare daarligere end dem, han havde haft under de gamle Forhold. Jeg maa saaledes ligesom den ærede sidste Taler beklage, at man tager Opholdspengene fra Portørerne, det vil sige, at man sætter Portørerne ned under den Løn,